

beidtet foregaar paa fabrikmæssig Maade. De sædvanlige Værksteder, der have i Hjemmet, ville jo da være udelukkede fra at falde ind under Loven. — Det af Indenrigsministeren stillede Forslag under Nr. 6 gaar jo ud paa, at det Nattearbejde, som nu efter Lovforslaget er tilladt unge Mennesker i indtil 6 Timer, skulde forbydes, saaledes dog, at Indenrigsministeren i Genhold til en senere Paragraf i alle Tilfælde havde Ret til efter Ansøgning at bevilge Undtagelser derfra. Forskjellen mellem dette Forslag og Lovforslaget, som det foreligger, er altsaa den, at i det ene Tilfælde gives der enhver Fabrikant Ret til at anvende unge Mennesker til Nattearbejde indenfor de Grænser, der fastsættes i Loven, medens det efter Ministerens Forslag skulde være Reglen, at disse unge Mennesker ikke maa anvendes til saadant Arbejde. Udvalget har imidlertid troet at burde fastholde, hvad der vedtoges ved 2den Behandling, idet vi ikke kunne se nogen Fare ved et saadant begrendefset Nattearbejde. Det er vel blevet sagt, at det vilde være et enestaaende Exempel, om vor Lovgivning tillod saadant Arbejde for unge Menneskers Bedkommende, men jeg tror dog, efterat jeg har gennemgaaet forstjellige Landes Lovgivning paa dette Omraade, at kunne sige, at der i flere Lande virkelig indrømmes noget Lignende som her, og jeg er beredt paa nærmere at godtgjøre dette, hvis det skulde blive modsagt. Nattearbejde for unge Mennesker er vel forbudt i Preussen og ogsaa i England, men i det sidste Land dog kun med betydelige Undtagelser. Det er saaledes tilladt i alle Fabrikker, der beskæftige sig med Udbudvaskning og Udvalkning, ligesom i alle metallurgiske Fabrikker, hvor Metallerne udbrages af Gruber eller smeltes. For Frankrigs Bedkommende veed jeg ikke rettere, end at Nattearbejde er tilladt for Børn over 13 Aar saaledes, at 2 Nattimer regnes lig 3 Dagtimer. I Schweiz er det forbudt i nogle Kantoner og tilladt i andre. Men jeg skal ikke for Diebliffet komme nærmere ind paa disse Specialiteter. Som en Begyndelse anser Udvalget det altsaa for nyttigt at blive staaende ved Lovforslaget, som det foreligger i det omhandlede Punkt. — Det vil erindres, at Udvalget jo oprindeligt havde ønsket § 7 udstømt og erstattet med en Paragraf om fast Lægetilsyn; vi havde ogsaa tænkt paa at gjentage vort Forslag ved denne Behandling; men, da Forslaget sidste Gang blev forkastet med saa stort Flertal, have vi senere opgivet det, og naar Paragrafen altsaa skal blive staaende, have vi ikke fundet Anledning til at modsætte os de to smaa Forandringer i den, som ere bragte i Forslag af den høitærede Indenrigsminister. — Ved Hensyn til § 10 har Udvalget foreslaaet, at Ordene i første Linie „i en Fabrik eller Værksted“ udgaa, og at Paragrafens Begyndelse affattes saaledes: „De omhandlede Arbejdssteder saavel som Arbejdsvirksomheden og Værkerne i disse skulle være indrettede saaledes, at Arbejdernes Sundhed,

Liv og Lemmer paa hensigtsmæssigste Maade beskyttes saavel under selve Fabrikationen som under Opholdet i Arbejdsrummet“. Udvalget har ment, at dette vilde være en praktisk Bestemmelse, og at den navnlig vilde gjøre nok saa megen Virkning og faae nok saa megen Betydning som den øvrige Del af Paragrafen om Indhegning af Maskinerne. Udvalget har jo allerede tidligere udtalt, at det vistnok maa anses for tvivlsomt, om det i ret mange Tilfælde lader sig gjøre at foretage saadanne Indhegninger som dem, der findes omtalte i Paragrafen, men da vi naturligvis stole paa, at det bliver praktisk forstandige Mænd, som faae Tilsyn med Lovens Overholdelse, have vi ikke fundet Anledning til at gjøre nogen Modstand mod, at Indenrigsministeren ved sit Endringsforslag har søgt endnu stærkere at betegne, at Indhegning skal finde Sted, idet han forlanger Ordene i 5te Linie „tilsteder det“ forandrede til „ikke gjøre Saadant umuligt“. Paragrafen vil rigtignok paa den Maade komme til at indeholde meget strenge Bestemmelser, men jeg haaber, at de ikke ville blive anvendte i den Udstrækning, som Ordene maaste tillade, idet jeg tror, at det efter Værkets og Arbejdets Beskaffenhed i de fleste Tilfælde vil være umuligt at foretage en saadan Indhegning. Derimod vil det være af overordentlig Vigtighed, at der gives en almindelig Afgang til at paase, at der gjøres de ofte simple Skridt, som kunne indeholde en stor Beskyttelse mod Faren for baade Liv og Lemmer. Ved Fabrikker, hvor der er stærk Ild, og hvor Dinene altsaa i høj Grad ere udsatte for Fare, kan denne forhindres ved ganske simple Indretninger; i Metalsliberier kan man ved Hjælp af Blæsebælge forhindres mange af de Ulykker, der nu ske gennem Indaanding, og ved Serndreiebænke kan man ogsaa ofte ved ganske simple Indretninger forebygge Faren for, at Haanden kommer tilskade. — Jeg tror altsaa, det vilde være rigtig, om denne Bestemmelse blev indført, for at Arbejdstilfynet kan have sin Opmærksomhed henvendt paa, om der ikke er forømt at andringe saadanne Smaaandretninger, som kunne have megen Betydning for Arbejderne. — Den Forandring, som er foreslaaet med Hensyn til § 11, er tilbøls motiveret af Udvalget i dets Betænkning, hvor det udtrykkelig er udtalt, at foruden Lønningerne bør ogsaa et Bøls til Dækning af Udgifter ved den overordnede Bøls af Inspektørernes Virksomhed fastsættes ved de aarlige Finantslove. Udvalget gjorde den Betragtning gjældende, at det ikke var nødvendigt at udnævne nogen særlig Fabrikdirektør, hvormod man ikke fandt Noget at erindre imod, at der anvendtes Penge til at give et Bedrag for den overordnede Bøls og den forøgede Uleilighed, som Tilsynet med Arbejdsinspektørerne paadrager Ministeriet. Naar den høitærede Indenrigsminister nu har ønsket, at dette udtrykkelig skulde sættes ind i Paragrafen, saa har Udvalget selvfølgelig ikke kunnet